

Sygn. akt. II K 42/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSO Marek Ziółkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

w obecności Mirosława Wilińskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Turku

po rozpoznaniu w dniach 29.04.2014r.,03.06.2014r.,05.08.2014r.,09.09.2014r. sprawy

J. M. (1) s. K. i H. zd. K., ur. (...) w

(...), nie karanego

oskarżonego o to, że:

jako prezes i członek zarządu Przedsiębiorstwa (...). z o.o działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w dniach 14, 15 i 16 stycznia 2013r. w S., w woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził właściciela Gospodarstwa Handlowo Produkcyjnego (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości tego gospodarstwa w ten sposób, że zataił kondycję finansową Przedsiębiorstwa (...). z o.o i w dniach 14,15 i 16 stycznia 2013r. zakupił żywiec drobiowy łącznej wartości 446.455,80-zł na przedłużony termin płatności, który upływał odpowiednio w dniach 18,19 i 20 lutego 2013r., wiedząc o tym, że Przedsiębiorstwo (...). z o.o nie posiada środków pozwalających na zapłatę należności, a za pobrany towar zapłacił jedynie kwotę 20.000,00zł w dniu 6 marca 2013r., czym działał na szkodę Gospodarstwa Handlowo Produkcyjnego (...) w S.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

I. Oskarżonego J. M. (1) uznaje za winnego tego, że działając z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w dniach 14, 15 i 16 stycznia 2013r. w S., w woj. (...), doprowadził właściciela Gospodarstwa Handlowo Produkcyjnego (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości tego gospodarstwa w ten sposób, że zataił kondycję finansową Przedsiębiorstwa (...). z o.o i w dniach 14,15 i 16 stycznia 2013r. zakupił żywiec drobiowy łącznej wartości 446.455,80-zł na przedłużony termin płatności, który upływał odpowiednio w dniach 18,19 i 20 lutego 2013r., wiedząc o tym, że Przedsiębiorstwo (...). z o.o nie posiada środków pozwalających na zapłatę należności, a za pobrany towar zapłacił jedynie kwotę 20.000,00zł w dniu 6 marca 2013r., kwotę 5.250,46 zł w dniu 4 kwietnia 2013r., kwotę 5.000 zł w dniu 9 kwietnia 2013r. oraz kwotę 5.000zł w dniu 11 kwietnia 2013r., czym działał na szkodę Gospodarstwa Handlowo Produkcyjnego (...) w S., tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 1(jeden) roku i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia).

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu J. M. (1) na okres próby lat 4 (cztery).

III. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierza mu opłatę w kwocie 1300zł.

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. (zwanej dalej (...) Sp. z o.o.) powstało w dniu 30 września 2005 r., w drodze przekształcenia M&R – (...) spółki jawnej. Pierwotna firma (...) Sp. z o.o. brzmiała: Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. Na dzień przekształcenia kapitał zakładowy wynosił 181.000 zł, a udziały niepodzielne, równe i nieuprzywilejowane co do głosu, należały w równych częściach – po 1810 udziałów, J. M. (1) i W. R.. Uchwałą z dnia 14 czerwca 2006 r. dokonano zmian umowy (...) Sp. z o.o., w tym zmiany firmy przedsiębiorstwa na obecnie obowiązującą. Organami w/w spółki były Zgromadzenie Wspólników oraz Zarząd powoływany i odwoływany przez Zgromadzenie Wspólników. W skład zarządu w 2013 r. wchodził jedynie J. M. (1) jako Prezes Zarządu, a udziały przysługiwały w równych częściach w/w J. M. (1) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. W spółce nie została powołana Rada Nadzorcza. Przedmiotem działalności spółki była produkcja mięsa, sprzedaż hurtowa mięsa i wyrobów mięsnych, produkcja konserw, przetworów mięsnych, podrobów mięsnych i krwi, sprzedaż detaliczna mięs, wyrobów z mięsa, hodowla i chów drobiu.

W okresie roku obrotowego obejmującego okres od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. głównym przychodem (...) sp. z o.o. była sprzedaż produktów mięsnych. Przychód netto z tego tytułu wyniósł w w/w okresie 40.882.115,89 zł. Natomiast na koszty działalności składały się i wynosiły: zużycie materiałów i energii – 38.395.251,19 zł, usługi obce – 645.263,13 zł, podatki i opłaty – 66.683,68 zł, wynagrodzenia – 1.955.852,49 zł, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia – 373.649,85 zł oraz pozostałe koszty – 64.502,50 zł. Koszty działalności operacyjnej spółki przekroczyły więc o 619.086,95 zł przychód netto, co skutkowało brakiem rentowności przedsiębiorstwa w 2012 r. Stratę tą powiększyły także inne koszty działalności operacyjnej oraz koszty finansowe co w konsekwencji powiększyło wynik finansowy netto w roku 2012 do poziomu straty w wysokości 1.183.661,75 zł. W roku obrotowym 2011 spółka poniosła stratę w łącznej kwocie 515.568,88 zł, natomiast w roku 2010 osiągnęła zysk rzędu 107.349,29 zł. W okresie obejmującym styczeń i luty 2013 r. strata spółki wynosiła łącznie 329.373,62 zł.

Zobowiązania krótkoterminowe (...) sp. z o.o. w roku obrotowym 2012 wyniosły 8.655.148,44 zł, w tym z tytułu dostaw i usług 8.325.978,80 zł i składały się na nie m. in. wymagalne zobowiązania wobec W. F., W. G., K. J., A. K., J. M. (2), I. W., A. W., P. M., A. D., R. D., B. P., B. W., J. A., M. M., (...) M. W. (2), D. M., Gospodarstwa Rolnego (...), Wytwórnia (...), Gospodarstwa Rolnego (...), Grupy (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., Bios (...), Gospodarstwa Rolnego (...), (...) sp. z o.o., A.-B. A. A., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., Gospodarstwa (...), (...) sp. z o.o., (...) Sp. jawna, Usług (...), (...) PHU s.c. E. A., U. B., (...) S.A., których (...) sp. z o.o. nie uregulowała do dnia złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, tj. do dnia 2 kwietnia 2013 r.

W dniu 29 grudnia 2009 r. (...) sp. z o.o. zawarła z (...) Bank Spółdzielczy w R., umowę kredytu inwestycyjnego o nr (...) r. z przeznaczeniem na sfinansowanie modernizacji i rozbudowy ubojni drobiu, na okres 29 grudnia 2009 r. do dnia 30 października 2019 r. w kwocie 3.982.480,00 zł. Jednym z ustanowionych zabezpieczeń kredytu było poręczenie udzielone przez (...) sp. z o.o. w trybie art. 876 k.c. Na przełomie listopada i grudnia 2012 r. J. M. (1) poinformowany został, że (...) sp. z o.o. cofnie zabezpieczenia na zaciągnięty kredyt inwestycyjny. Porozumienie w tym przedmiocie zostało zawarte w dniu 5 grudnia 2012 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., w którym ostatnia z wymienionych spółek zobowiązała się spłacić pozostałą – nie wymagalną jeszcze – część kredytu w łącznej kwocie na dzień porozumienia – 1.535.500,00 zł. Z uwagi na powyższe (...) sp. z o.o. zwolniło dotychczasowego poręczyciela kredytu tj. (...) sp. z o.o. z długu w zakresie kwoty 1.202.538,46 zł. Zgodnie z porozumieniem pozostała różnica miała zostać pokryta z przyszłych zobowiązań (...) sp. z o.o. wynikających z dostawy surowca – poprzez potrącanie wzajemnych należności. Spłata kredytu w kwocie 1.535.500,00 nastąpiła w dniu 7 grudnia 2012 r.

W dniu 12 stycznia 2013 r. z A. R., właścicielem Gospodarstwa (...) z siedzibą w S., skontaktował się telefonicznie J. M. (1), działający jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. Wyraził on chęć zakupu przez reprezentowaną przez niego spółkę znacznej ilości drobiu. W toku prowadzonych rozmów A. R. i J. M. (1) uzgodnili warunki sprzedaży i odbioru towaru, a złożone przez oskarżonego zamówienie potwierdzone zostało przesłanym faksem. W czasie rozmów J. M. (1) zataił przed pokrzywdzonym złą kondycję finansową (...) sp. z o.o., uniemożliwiającą wywiązanie się z zaciąganego zobowiązania. W szczególności nie poinformował o braku środków finansowych na zapłatę za zakupione towary, o

stracie finansowej (...) sp. z o.o. w latach 2011-2012, o wygaśnięciu kredytu inwestycyjnego udzielonego w 2009 r. przez (...) Bank Spółdzielczy w R., zamiarze zapłaty za zakupiony towar ze środków finansowych, o których uzyskanie dopiero zabiega jak i o wysokości zobowiązań jakie pod koniec roku 2012 r. (...) sp. z o.o. posiadała wobec swoich wierzycieli, tj. opiewających na łączną sumę 8.655.148,44 zł. W wykonaniu zamiaru oszustwa wobec A. R. prowadzącego przedsiębiorstwo Gospodarstwo (...), J. M. (1) działając z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. zakupił:

- w dniu 14 stycznia 2013 r. towary w postaci: kurczęta brojler – żywiec, o łącznej wartości 154.250,46 zł, na co pokrzywdzony wystawił w tym samym dniu fakturę VAT o nr (...) z odroczonym terminem płatności upływającym w dniu 18 lutego 2013 r.,
- w dniu 15 stycznia 2013 r. towary w postaci: kurczęta brojler – żywiec, o łącznej wartości 192.333,96 zł, na co pokrzywdzony wystawił w tym samym dniu fakturę VAT o nr (...), z odroczonym terminem płatności upływającym w dniu 19 lutego 2013 r.,
- w dniu 16 stycznia 2013 r. towary w postaci: kurczęta brojler – żywiec, o łącznej wartości 99.871,38 zł, na co pokrzywdzony wystawił w tym samym dniu fakturę VAT o nr (...), z odroczonym terminem płatności upływającym w dniu 20 lutego 2013 r.

Towar został odebrany od pokrzywdzonego transportem własnym (...) sp. z o.o. Pismem z dnia 26 lutego 2013 r. pokrzywdzony wezwał (...) sp. z o.o. do zapłaty należności wynikających z faktur VAT o nr (...), których termin płatności upłynął i obejmujących łącznie kwotę 446.455,80 zł. W pierwszej połowie marca 2013 r. A. R. udał się do siedziby (...) sp. z o.o. i w rozmowie z oskarżonym został poinformowany, że od jesieni 2012 r. spółka reprezentowana przez J. M. (1) ma kłopoty finansowe i nie jest w stanie dokonać zapłaty za zakupiony i odebrany towar. Oskarżony powiedział pokrzywdzonemu również, że został przyznany mu kredyt, który pozwoli na spłatę zaciągniętych zobowiązań, ale jeszcze nie wpłynęła z tego tytułu gotówka. W dniu 6 marca 2013 r. (...) sp. z o.o. dokonało zapłaty kwoty 20.000,00 zł, w dniu 4 kwietnia 2013 r. kwoty 5.250,46 zł, w dniu 9 kwietnia 2013 r. kwoty 5.000 zł oraz w dniu 11 kwietnia 2013 r. także kwoty 5.000 zł. (...) sp. z o.o. dokonała uboju drobiu zakupionego u A. R., a następnie sprzedała go odbiorcom w przeważającej mierze hurtowym. Za otrzymane z tego tytułu pieniądze (...) sp. z o.o. dokonała częściowej spłaty zobowiązań wobec innych podmiotów niż pokrzywdzony. J. M. (1) działając w wyżej opisany sposób doprowadził A. R. właściciela Gospodarstwa Handlowo Produkcyjnego (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 446.455,80 zł.

W dniu 2 kwietnia 2013 r. (...) sp. z o.o. reprezentowana przez oskarżonego złożyła w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim wniosek o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu. Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. akt V GU 10/13 zabezpieczył majątek (...) sp. z o.o. przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego. W dniu 29 maja 2013 r. J. M. (1) zbył 37 przysługujących mu w (...) sp. z o.o. udziałów o wartości nominalnej 50 zł każdy na rzecz (...) -Klub sp. z o.o. z siedzibą w P., zaś (...) sp. z o.o. zbyła na rzecz w/w spółki wszystkie przysługujące jej w ilości 1810 udziały także o wartości 50 zł każdy. W sporządzonym przez nadzorcę w dniu 29 maja 2013 r. sprawozdaniu w przedmiocie możliwości przeprowadzenia postępowania upadłościowego, wskazał on iż zgodnie z bilansem wartość aktywów trwałych na dzień 28 lutego 2013 r. wynosiła 6.537.643,06 zł, a aktywów obrotowych 2.915.237,10 zł. Jednakże jako realną wartość majątku (...) sp. z o.o. wskazał 4.686.516,57 zł, a po uwzględnieniu zabezpieczeń rzeczowych – 4.189.576,54 zł. Określając wysokość zobowiązań (...) sp. z o.o. nadzorca wskazał, że według bilansu na dzień 28 lutego 2013 r. wynosiły one łącznie 9.408.275,65 zł. W dniu 18 lipca 2013 r. zawarta została pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez oskarżonego, a L. K. umowa pożyczki na mocy której L. K. zobowiązał się udzielić (...) sp. z o.o. kwotę 7.000.000 zł pożyczki. Miała ona zostać wpłacona na konto depozytowe w terminie 7 dni, od dnia wydania postanowienia przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, o ogłoszeniu upadłości (...) sp. z o.o. z możliwością zawarcia układu. Umowa ta została zabezpieczona przez poręczyciela (...) -Klub sp. z o.o. z siedzibą w P., reprezentowaną przez Prezesa Zarządu A. C., który oświadczył, że dodatkowym zabezpieczeniem będzie sądowy zastaw na udziałach (...) Sp. z o.o. Pomimo jednak, że w dniu 29 lipca

2013 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim ogłosił upadłość (...) sp. z o.o. z możliwością zawarcia układu, umowa pożyczki nie została wykonana.

W dniu 14 marca 2014 r. A. C. reprezentujący (...) -Klub sp. z o.o., zbył (...) udziałów na rzecz oskarżonego J. M. (1). Okoliczności sprzedaży w/w udziałów były przedmiotem postępowania karnego w sprawie Prokuratury Rejonowej w Belchatowie, sygn. Ds. 790/14 o czyn z art. 191 § 1 k.k.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego J. M. (1) (k. 149v-150 w zw. z 65-67),
- częściowo zeznań świadka A. R. (k. 150-151 w zw. z 2-5, 56),
- zeznań świadków: M. T. (k. 158-159 w zw. z 58-59), A. C. (k. 172-175v), L. K. (k. 195-196),
- wezwanie do zapłaty wraz z dowodem doręczenia (k. 8-9),
- faktur VAT z 14,15 i 16 stycznia 2013 r. (k. 10-12),
- odpisu z KRS (k. 13-19, 116-119),
- potwierdzenia wykonania operacji (k. 22-23, 32),
- dowód wykonania przelewu (k. 33),
- wniosku dłużnika o ogłoszenie upadłości (k. 34-41),
- postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z 18.04.2013 r. (k. 42),
- pism (...) sp. z o.o. (k. 43-48, 89),
- pisma Komendy Powiatowej Policji w T. z 27.06.2013 r. (k. 49),
- kart karnych (k. 69, 167),
- pisma (...) -Klub Sp. z o.o. z 09.05.2013 r. (k. 87),
- oświadczenia B. M. z 29.05.2013 r. (k. 88),
- protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. (k. 90-92),
- umów sprzedaży udziałów (...) Sp. z o.o. (k. 93-98),
- umowy pożyczki z 18.07.2013 r. (k. 99-102, 187-189),
- listu intencyjnego (k. 103-106, 190-193),
- postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z 29.07.2013 r. (k. 107),
- propozycji układowych (...) sp. z o.o. (k. 108-109),
- umowa kredytu z 29.12.2009 r. (k. 110-115),
- pełnomocnictwa (k. 120),
- postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia (k. 181-182),

- zażalenia na odmowę wszczęcia postępowania (k. 183-184),
- oświadczenia L. K. z 06.06.2013 r. (k 185-186),
- pisma Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim (k. 1 załącznika tom I),
- kserokopii akt sprawy (...) sp. z o.o. o ogłoszenie upadłości, sygn. V GU10/13 (k. 2-200 załącznika tom I, k. 201-347 załącznika tom II),
- akt sprawy V GU 10/12 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 29 listopada 2013 r. oskarżony J. M. (1) (k. 65-67) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w chwili zawierania umowy z (...) na zakup kurczaków firma (...) normalnie funkcjonowała. Miała zachowaną płynność finansową. Nie potrafił udzielić odpowiedzi na pytanie, czy w chwili przyjmowania towaru na koncie firmy znajdowały się środki pozwalające na zapłatę za ten towar. W dniach 18, 19 i 20 lutego 2013 r. nie doszło do zapłaty na rzecz (...) za pobrany w dniach 14, 15 i 16 stycznia 2013 r. towar z uwagi na brak środków na zapłatę. Powodem tego było to, że w 2009 lub 2010 r. zaciągnął kredyt inwestycyjny w Banku Spółdzielczym w R., gdzie poręczycielem był drugi wspólnik (...) sp. z o.o., który pod koniec 2012 r. cofnął zabezpieczenie, którym poręczał ten kredyt i spłacił go ze środków obrotowych. Następnie oskarżony zaczął załatwiać kredyt obrotowy w (...) Banku. Do jego wypłaty niezbędne było poręczenie wspólnika, który odmówił jego udzielenia. Wniosek o ten kredyt złożony był w Banku Spółdzielczym w R. i w (...) Banku w grudniu 2012 r. W chwili zakupu drobiu od (...) nie miał wiedzy, iż kredytu nie otrzyma. Miał wszelkie przesłanki, by go otrzymać. Negocjując z A. R. zakup drobiu nie uprzedzał go o tym, że stara się o kredyt, gdyż była to normalna czynność firmy. Pomijając kredyt obrotowy firma (...) nie dysponowała środkami pozwalającymi na zakup drobiu w (...) w ilości w jakiej został zakupiony i zapłaty za ten towar w terminie. Dysponowała natomiast środkami pozwalającymi na zapłatę z opóźnieniem 30 dni. Zapłata nie nastąpiła z tego powodu, że zobowiązania wobec firmy (...) od innych podmiotów nie nastąpiły w terminie i w dużej części do dnia dzisiejszego. Oskarżony dokonał uboju zakupionego żywca drobiowego, a następnie sprzedał różnym odbiorcom w większości hurtowym. Większość z odbiorców zapłaciła za ten drób. Nie zapłacił w większości na rzecz (...) należności za pobrany żywiec, ponieważ miał inne opóźnienia w płatnościach na rzecz innych podmiotów. W chwili zawierania umowy z (...) na zakup drobiu nie mówił A. R. o tym, że firma (...) ma zaległości w płatnościach wobec innych podmiotów. Na dzień zawierania transakcji firma (...) posiadała kredyt obrotowy w kwocie 270.000 zł, który był regularnie spłacany. W połowie stycznia 2013 r. (...) nie posiadało zaległości z tytułu podatków, ZUS-u i innych zobowiązań podatkowych. Ilość zakupionego drobiu od (...) była regularnie przerabiana przez (...). Nie ostrzegwał, że przy tej ilości żywca drobiowego (...) może mieć problemy z płatnością. (k. 65-67).

Na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2014 r. (k. 149v-150), także nie przyznał się do zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego oraz dodał, że w poprzednich latach spółka funkcjonowała z zyskiem. W 2012 r. po raz pierwszy poniosła stratę. W 2013 r. strata ta zaczęła narastać, co wiązało się ze zwiększeniem możliwości produkcyjnych, ale ich niewykorzystaniem. Drugi wspólnik, spółka (...) nie interesowała się sprawami spółki (...), a wręcz działała na jej niekorzyść poprzez zerwanie kredytu inwestycyjnego, który został zaciągnięty na modernizację ubojni. Na przełomie listopada i grudnia 2012 r. został poinformowany, że spółka (...) cofnie zabezpieczenie na kredyt inwestycyjny. Od dnia cofnięcia zabezpieczenia i spłacenia przez spółkę (...) kredytu, zaczęła pogarszać się sytuacja finansowa jego spółki. Po uzyskaniu informacji o cofnięciu poręczenia przez (...), oskarżony toczył z nimi rozmowy, aby tego nie cofali, a następnie obiecali pomoc w uzyskaniu kredytu obrotowego, co również się nie udało. Wobec tego podjął starania o uzyskanie kredytu. Płatności od kontrahentów na rzecz (...) wyglądały różnie. Większość miała wydłużony termin płatności często do 80 i 90 dni. Do dnia dzisiejszego dłużnicy są oskarżonemu winni ponad 1 milion zł. Głównym powodem złożenia wniosku o upadłość był ujemny wynik finansowy w 2012 r. i cofnięcie kredytu inwestycyjnego oraz brak uzyskania kredytu obrotowego. Firma (...) reprezentowana przez A. C. zaproponowała zakup udziałów w wysokości 51% i dofinansowanie spółki. Dofinansowanie miało pochodzić od L. K. w wysokości 7 milionów zł. Do chwili obecnej nie doszło do wypłaty pożyczki, na którą była podpisana umowa pomiędzy (...) a panem K.. Oskarżony nie znał powodów braku wpłaty pieniędzy.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego J. M. (1) za wiarygodne jedynie w części, tj. w zakresie w jakim oskarżony opisał okoliczności spłaty przez (...) sp. z o.o. kredytu inwestycyjnego zaciągniętego na mocy umowy z dnia 29 grudnia 2009 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) Bank Spółdzielczy w R., jak i zakupienia w dniach 14, 15 i 16 stycznia 2013 r. od pokrzywdzonego A. R. prowadzącego działalność pod firmą Gospodarstwo (...) z siedzibą w S., żywca drobiowego o łącznej wartości 446.455,80 zł. Oskarżony przyznał w sposób nie budzący wątpliwości również, że nie informował pokrzywdzonego o tym, że w chwili zawierania umów sprzedaży drobiu dopiero podejmował czynności mające na celu uzyskanie kredytu obrotowego, ma trudności w płatnościach wobec innych podmiotów i że może mieć trudności z zapłatą za zakupiony drób. Okoliczności te znalazły potwierdzenie w zeznaniach A. R.. Za polegające na prawdzie Sąd uznał także te jego twierdzenia w których podniósł, że zasadniczymi powodami złożenia przez oskarżonego wniosku o upadłość (...) sp. z o.o. był ujemny wynik finansowy spółki w 2012 r., cofnięcie kredytu inwestycyjnego oraz brak uzyskania kredytu obrotowego. Również opisywane przez niego okoliczności dokonania uboju i zbycia zakupionego drobiu jak i starania mające na celu uzyskanie kapitału na dofinansowanie spółki, podejmowane już w toku toczącego się postępowania upadłościowego stały się podstawą czynionych ustaleń faktycznych.

Sąd odmówił zaś wiary pozostałej części wyjaśnień J. M. (1), albowiem pozostawały one w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami A. R. oraz dokumentami zgromadzonych w sprawie V GU 10/13 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, dotyczącej ogłoszenia upadłości (...) sp. z o.o. W pierwszej kolejności wskazać należy, że wbrew twierdzeniom oskarżonego ujemny wynik finansowy (...) sp. z o.o. zanotowała już w 2011 r., albowiem poniosła wówczas stratę w kwocie 515.568,88 zł. W kolejnym roku tj. 2012 r. strata netto wynosiła już 1.183.661,75 zł. Należy też podnieść, że na wysokość tej straty jedynie ograniczony wpływ mogła mieć okoliczność w postaci spłaty przez (...) sp. z o.o. w dniu 7 grudnia 2012 r. kredytu inwestycyjnego. Zważyć bowiem należy, że do tego zdarzenia doszło w końcu roku 2012, a więc to inne czynniki musiały spowodować o braku rentowności spółki drugi rok z rzędu. Należy mieć również na uwadze, że najdawniej wymagalne z zobowiązania (...) sp. z o.o. pochodzą jeszcze lipca i sierpnia 2012 r., a łączna wysokość zobowiązań krótkoterminowych (...) sp. z o.o. wobec jej wierzycieli na koniec 2012 r. wynosiła 8.655.148,44 zł. Nie można więc było uznać za prawdziwe wyjaśnienie oskarżonego, że (...) sp. z o.o. w momencie zawierania umowy sprzedaży z pokrzywdzonym w dniach 14, 15 i 16 stycznia 2013 r. normalnie funkcjonowała oraz dysponowała środkami finansowymi na zapłatę za zakupiony towar z opóźnieniem 30 dni. Skoro bowiem drugi rok z rzędu (...) sp. z o.o. generowała straty, w dniu 7 grudnia 2012 r. doszło do spłaty przez (...) sp. z o.o. kredytu inwestycyjnego, a oskarżony nie uzyskał w to miejsce innego dofinansowania bieżącej działalności spółki, nie sposób uznać by (...) sp. z o.o. znajdowała się sytuacji pozwalającej jej na spłatę zaciąganych zobowiązań. Potwierdzeniem zaś powyższego były zaległości w płatnościach na rzecz innych podmiotów, które stały się wymagalne już w lipcu i sierpniu 2012 r. Skoro bowiem, jak twierdzi oskarżony (...) sp. z o.o. działała w sposób zupełnie normalny, brak byłoby wyjaśnienia dla takiego opóźnienia w płatnościach. Także zapewnienia J. M. (1), że podejmował realne starania w celu uzyskania kredytu obrotowego, spełniał ku temu wszystkie przesłanki i miał zapewnienia ze strony (...) sp. z o.o. udzielenia pomocy w tym zakresie, w ocenie Sądu Okręgowego nie zasługiwały na obdarzenie ich wiarą. Zważyć bowiem należy, że (...) sp. z o.o. jako podmiot generujący wysokie straty by uzyskać w/w kredyt musiałby zabezpieczyć w odpowiedni sposób jego spłatę, bądź też uzyskać stosowne zabezpieczenie od innego podmiotu. Skoro zatem (...) sp. z o.o. wycofała się z zabezpieczania dotychczasowego kredytu udzielonego jeszcze w 2009 r. na rzecz (...) sp. z o.o., całkowicie niewiarygodne jest, by chciała udzielić, w miesiąc po jego spłacie, zabezpieczenia kolejnego zobowiązania zaciąganego przez spółkę oskarżonego. J. M. (1) nie wykazał natomiast, że toczył jakiegokolwiek rozmowy z innymi podmiotami, które podjęłyby się zabezpieczenia kredytu o którego udzielenie zabiegał. Podejmowane przez niego starania uzyskania dofinansowania (...) sp. z o.o. nie miały więc żadnej szansy na powodzenie, z czego oskarżony niewątpliwie znający trudną sytuację finansową spółki zdawał sobie sprawę. W ocenie Sądu Okręgowego wskazywanie na zdarzenia w postaci utraty środków z tytułu spłaconego przez (...) sp. z o.o. kredytu inwestycyjnego oraz brak uzyskania w jego miejsce kredytu obrotowego, stanowiło jedynie linię obrony oskarżonego. Podejmowane zaś przez niego próby przenoszenia na w/w okoliczności niemalże w całości odpowiedzialności za złą kondycję finansową (...) sp. z o.o. okazały się bezskuteczne skoro jak wskazano powyżej już w znacznie wcześniejszym okresie spółka przynosiła istotne straty, a płatności wobec kontrahentów nie były uiszczane.

Za niemalże w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania A. R. (k. 150-151 w zw. z 2-5, 56). Pokrzywdzony w sposób logiczny, jasny i konsekwentny opisał jak wyglądały rozmowy z oskarżonym J. M. (1), dotyczące sprzedaży żywca drobiowego. W szczególności podniósł, że w ich trakcie nie był poinformował przez oskarżonego o braku środków finansowych na zapłatę za zakupione towary, o stracie finansowej (...) sp. z o.o. w latach 2011-2012, o wygaśnięciu kredytu inwestycyjnego udzielonego w 2009 r. przez (...) Bank Spółdzielczy w R., zamiarze zapłaty za zakupiony towar ze środków finansowych, o których uzyskanie dopiero zabiega jak i o wysokości dotychczasowych zobowiązań jakie pod koniec roku 2012 r. (...) sp. z o.o. posiadała wobec swoich wierzycieli. Następnie opisał czynności składające się na sprzedaż zamówionego przez oskarżonego towaru jak i w znacznej mierze bezskuteczne czynności jakie podejmował w celu uzyskania zapłaty za wydany towar. Zeznał również, że (...) sp. z o.o. do chwili obecnej dokonała zapłaty jedynie niewielkiej kwoty tj. 35.250,46 zł. Relacje pokrzywdzonego pozostają zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, a przede wszystkim dowodami z dokumentów w postaci faktur VAT, wezwania dłużnika do zapłaty oraz aktami postępowania o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. Sąd analizując zeznania świadka dostrzegł jednak pewną sprzeczność – zauważyć bowiem należy, że zeznając po raz pierwszy, tj. w dniu 21 marca 2013 r. na okoliczność informacji jakie uzyskał od oskarżonego w czasie jego wizyty w siedzibie (...) sp. z o.o. wskazał on, że J. M. (1) poinformował go, iż od jesieni ubiegłego roku ma kłopoty finansowe i nie jest w stanie zapłacić za towar. Mówił, że czeka na jakiś kredyt, który ponoć ma już przyznany, ale jeszcze nie ma gotówki (k. 4). Tymczasem na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2014 r. odnośnie w/w okoliczności zeznał, że oskarżony miał powiedzieć, iż ma problemy i stara się o kredyt (k. 150v). Sąd mając na względzie, iż pierwsze z twierdzeń miało miejsce zaledwie około dwóch tygodni od rozmowy pokrzywdzonego z J. M. (1), a więc będąc opisem okoliczności niedawnych i będących dla niego istotnymi szczegółami zdarzenia, obdarzył je wiarą w całości, natomiast odmówił jej, co do przytoczonej wypowiedzi świadka z postępowania sądowego.

Sąd w całości obdarzył wiarą zeznania M. T. (k. 158-159 w zw. z 58-59), która na mocy postanowienia Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt V GU 10/13 pełniła funkcję tymczasowego nadzorca finansowego a w chwili obecnej pełni funkcję syndyka (...) sp. z o.o. Świadek mając dostęp do dokumentów księgowych spółki oskarżonego, mogła wyrobić sobie zdanie na temat sposobu jej funkcjonowania spółki, wysokości zadłużenia i przyczyn powstawania zaległości w płatnościach.

Późniejszego okresu funkcjonowania (...) sp. z o.o. dotyczyły zeznania A. C. (k. 172-175v) oraz L. K. (k. 195-196), w których w/w świadkowie opisywali okoliczności zbycia udziałów (...) sp. z o.o. przez J. M. (1) oraz zawarcia umowy pożyczki pomiędzy (...) sp. z o.o. a L. K.. Zeznania te nie miały jednak znaczenia dla określenia odpowiedzialności karnej oskarżonego.

W szczególności przydatne okazały się zgromadzone w niniejszej sprawie, przywołane powyżej i ujawnione podczas rozprawy głównej dowody z dokumentów oraz akta sprawy V GU 10/13 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim. Autentyczność i prawdziwość treści w nich zawartych nie budziła jakichkolwiek wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Dowody te pozwoliły na ustalenie sytuacji finansowej spółki oskarżonego, oceny jej rentowności, przyczyn i okresu powstania zaległości w płatnościach krótkoterminowych, poziomu zadłużenia oraz wartości aktywów i pasywów (...) sp. z o.o.

W świetle zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, że oskarżony J. M. (1) działając z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w dniach 14, 15 i 16 stycznia 2013r. w S., w woj. (...), doprowadził właściciela Gospodarstwa Handlowo Produkcyjnego (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości tego gospodarstwa w ten sposób, że zataił kondycję finansową Przedsiębiorstwa (...). z o.o i w dniach 14,15 i 16 stycznia 2013r. zakupił żywiec drobiowy łącznej wartości 446.455,80-zł na przedłużony termin płatności, który upływał odpowiednio w dniach 18,19 i 20 lutego 2013r., wiedząc o tym, że Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. nie posiada środków pozwalających na zapłatę należności, a za pobrany towar zapłacił jedynie kwotę 20.000,00zł w dniu 6 marca 2013r., kwotę 5.250,46 zł w dniu 4 kwietnia 2013r., kwotę 5.000 zł w dniu 9 kwietnia 2013r. oraz kwotę 5.000 zł w dniu 11 kwietnia 2013r., czym działał

na szkodę Gospodarstwa Handlowo Produkcyjnego (...) w S.. Takim zaś zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Regulacja zawarta w art. 286 § 1 k.k. penalizuje zachowanie osoby, która w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Wprowadzenie w błąd oznacza, iż sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy, zaś wyzyskanie błędu polega na wykorzystaniu przez sprawcę już istniejących niezgodnych z rzeczywistością, opinii lub wyobrażeń osoby pokrzywdzonej.

Kolejnym elementem przestępstwa oszustwa jest dobrowolność rozporządzenia mieniem przez osobę pokrzywdzoną na rzecz sprawcy. Ta dobrowolność w wypadku przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. jest efektem tego, że pokrzywdzony rozporządza mieniem swoim lub cudzym błędnie oceniając znaczenie swego czynu bądź to skutek wprowadzenia go w błąd przez sprawcę, bądź w wyniku wyzyskania przez sprawcę błędu pokrzywdzonego lub też jego niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć okoliczności istotnych, a więc takich, które mogłyby mieć wpływ na decyzję pokrzywdzonego o rozporządzeniu mieniem, a zwłaszcza okoliczności decydującej o tym, że dokonane rozporządzenie mieniem jest dla pokrzywdzonego niekorzystne.

Stypizowany w art. 286 § 1 k.k. występki jest jednocześnie przestępstwem kierunkowym – warunkiem odpowiedzialności jest działanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca musi chcieć takiego właśnie sposobu działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa.

Wskazać także należy, że w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż wprowadzenie w błąd – art. 286 § 1 k.k. może zostać osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym stanie rzeczy, np. zatajenie rzeczywistej sytuacji materialnej, możliwości finansowych (wyr. SN z 10.07.2007 r., III KK 20/07, LEX 310207). Znamiona w/w przestępstwa spełnione zostają także poprzez działanie sprawcy, które polega na złożeniu zamówienia z odroczonym terminem płatności np. określonym w wystawionej fakturze, przy istnieniu już w momencie złożenia tego zamówienia lub otrzymania towaru, zamiaru niedotrzymania umówionego terminu zapłaty poprzez odłożenie go na bliżej nieokreślony bądź też uzależniony od powodzenia przyszłych transakcji (inwestycji) (tak wyr. SA we Wrocławiu z 05.06.2013 r., II AKa 157/13, LEX 1331174; wyr. SA w Rzeszowie z 23.08.2012 r., II AKa 74/12, LEX 1220649). W orzecznictwie wskazuje się również, że zaciąganie przez bankruta zobowiązań, bez informowania kontrahenta o swojej sytuacji, wypełnia znamiona z art. 286 § 1 k.k. (wyr. SA w Rzeszowie z 23.08.2012 r., II AKa 74/12, LEX 1220649).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że oskarżony J. M. (1) pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. podejmował w przywołanej spółce wszystkie działania związane z zaciąganiem i jej spłaceniem zobowiązań. Doskonale znał stan finansów (...) sp. z o.o. czemu dał wyraz w składanych wyjaśnieniach. Zwraca uwagę także fakt, iż opisując swoje działania jako osoby reprezentującej spółkę opisuje je w sposób charakterystyczny dla osoby, która samodzielnie podejmuje decyzje co do wszystkich ważnych aspektów jej działania. Nie budzi wątpliwości również to, że oskarżony J. M. (1) w dniu 12 stycznia 2013 r. skontaktował się z pokrzywdzonym A. R.. W toku prowadzonych telefonicznie negocjacji w/w osoby ustaliły cenę i ilość sprzedawanego żywca oraz sposób i termin zapłaty. Bezsporne jest również, że oskarżony nie poinformował pokrzywdzonego o sytuacji finansowej spółki a w szczególności o braku środków finansowych na zapłatę za zakupione towary, o stracie finansowej (...) sp. z o.o. w latach 2011-2012, o wygaśnięciu kredytu inwestycyjnego udzielonego w 2009 r. przez (...) Bank Spółdzielczy w R., zamiarze zapłaty za zakupiony towar ze środków finansowych, o których uzyskanie dopiero zabiega jak i o wysokości dotychczasowych zobowiązań jakie pod koniec roku 2012 r. (...) sp. z o.o. posiadała wobec swoich wierzycieli. Miał bowiem świadomość, że informacje te spowodowałyby odstąpienie A. R. od sfinalizowania transakcji. Pokrzywdzony wskazał na powyższe wprost na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2014 r. (k. 150v). Sąd Okręgowy zwraca uwagę, iż brak udzielenia w/w informacji

był właściwie ich zatajeniem, skoro ich ukrycie skutkowało błędnym uznaniem przez pokrzywdzonego, iż sytuacja finansowa (...) sp. z o.o. pozwalała na wywiązanie się z zaciąganego zobowiązania. Sytuacja spółki oskarżonego na przełomie lat 2012- (...) była bardzo trudna. Wcześniej bo roku 2011 poniosła stratę w wysokości 515.568,88 zł. W kolejnym roku tj. 2012 r. strata jeszcze wzrosła i netto wynosiła już 1.183.661,75 zł. Dodatkowo spółka oskarżonego w grudniu 2012 r. utraciła środki finansowe uzyskane na mocy zawarcia umowy o kredyt inwestycyjny z 29 grudnia 2009 r., które wykorzystywała do finansowania swojej bieżącej działalności. Co więcej, J. M. (1) podejmując wstępne starania o uzyskanie kredytu obrotowego, jednakże nie dysponując żadną możliwością własnego lub udzielonego przez inne osoby zabezpieczenia jego spłaty, miał świadomość, że jego zabiegi są w rzeczywistości bezcelowe. Dodatkowo oskarżony miał świadomość, że najdawniej wymagalne zobowiązania (...) sp. z o.o. pochodziły jeszcze lipca i sierpnia 2012 r. Łączna suma zobowiązań krótkoterminowych (...) sp. z o.o. wobec jej wierzycieli na koniec 2012 r., a więc w momencie bezpośrednio poprzedzającym zakup żywca od pokrzywdzonego, wynosiła aż 8.655.148,44 zł. Dodatkowo oskarżony wyjaśniając przed Sądem podniósł, że na kondycję spółki wpłynęła również zła sytuacja na rynku drobiarskim (k. 149v). Właściwie brak jest więc jakiegokolwiek przesłanki pozwalającej uznać, że sytuacja (...) sp. z o.o. w okresie od zakupu drobiu do nadejścia terminu zapłaty mogłaby się zmienić na tyle, by oskarżony miał realną możliwość wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania. Potwierdzeniem zaś powyższego jest okoliczność, że w okresie obejmującym jedynie styczeń i luty 2013 r. strata spółki wyniosła łącznie 329.373,62 zł. Na marginesie dodać należy, że skoro oskarżony dokonał uboju zakupionego drobiu i uzyskał z tytułu jego sprzedaży określone dochody, co prawda niewielkie w stosunku do ogólnych zobowiązań spółki, to miał możliwość zapłaty za dostarczony towar. Jak jednak sam wskazał przeznaczył je na spłatę należności wobec innych podmiotów. W sytuacji zaś gdy pokrzywdzony na początku marca 2013 r. osobiście skontaktował się z oskarżonym, ten dalej wprowadzał go w błąd, iż uzyskał już kredyt, jednakże czeka na wypłatę gotówki. Wszystkie przywołane wyżej okoliczności jednoznacznie wskazują, że oskarżony J. M. (1) działał z całą pewnością z zamiarem kierunkowym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Działał on ze świadomością i chęcią doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego, w stosunku do którego podjął działania wprowadzające w błąd oraz z chęcią osiągnięcia w ten sposób korzyści majątkowej. Obejmował więc swoim zamiarem bezpośrednim zarówno cel działania, jak i sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Innymi słowy, oskarżony świadomie wyłudził towary w postaci żywca drobiowego tj. z zamiarem nie wywiązania się z przyjętego na siebie zobowiązania oraz niezwrócenia przyjętego towaru. Uzyskane z uboju pieniądze przeznaczył na spłatę wcześniej wymagalnych zobowiązań, przez co niewątpliwie uzyskał korzyść majątkową skoro pomniejszył się stan jego długów. W ocenie Sądu powoływanie się na przedstawiane jako niezależne od oskarżonego zdarzenia w postaci utraty środków z tytułu spłaconego przez (...) sp. z o.o. kredytu inwestycyjnego oraz brak uzyskania w jego miejsce kredytu obrotowego, stanowiły jedynie linię obrony oskarżonego. Próby zaś przeniesienia nie niemalże w całości na czynniki zewnętrzne odpowiedzialności za złą kondycję finansową (...) sp. z o.o. okazały się bezskuteczne, skoro już wcześniej utraciła ona zdolność regulowania swoich zobowiązań. Jeszcze raz podkreślić należy, że oskarżony działał jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o., a więc musiał posiadać znajomość sytuacji finansowej spółki, co zresztą sam pośrednio przyznawał. Wobec powyższego oskarżony zaciągając zobowiązania, o których z góry wiedział że ich nie zrealizuje, zatajając przy tym kondycję finansową spółki przed pokrzywdzonym, wypełnił znamiona z art. 286 § 1 k.k. Tej oceny zaś nie może zmienić niewielka w stosunku do wysokości długu zapłata jakiej dokonał oskarżony na rzecz A. R., która łącznie wyniosła jedynie 35.250,46 zł.

Oskarżony w czasie opisywanych zdarzeń nie znajdował się w sytuacji lub stanie, które wyłączałyby swobodę jego działania lub podejmowania decyzji. Stąd jego zawinienie w odniesieniu do zarzucanego czynu nie budziło wątpliwości.

Z uwagi na wartość wyłudzonych przez oskarżonego towarów zasadne było zawarcie w kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu art. 294 § 1 k.k. Zgodnie z powyższym przepisem, kto dopuszcza się przestępstwa określonego w art. 278 § 1 lub 2, art. 284 § 1 lub 2, art. 285 § 1, art. 286 § 1, art. 287 § 1, art. 288 § 1 lub 3, lub w art. 291 § 1, w stosunku do mienia znacznej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Zgodnie z art. 115 § 1 k.k., mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 zł. Skoro więc oskarżony wyłudził towary o wartości znacznie przekraczającą tą kwotę, zachodziła konieczność uwzględnienia art. 294 § 1 k.k. przy kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu.

Zgodnie natomiast z treścią art. 12 k.k. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony działając trzykrotnie w krótkich odstępach czasu bo w dniach 14, 15 i 16 stycznia 2013 r. i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wyłudził od A. R. towary w postaci drobiu na kwotę stanowiącą mienie znacznej wartości. Kwalifikacja prawna czynu oskarżonego uzupełniona została więc również o art. 12 k.k.

Uznając oskarżonego J. M. (1) za winnego zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając tę karę Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą przede wszystkim uprzednią niekaralność oskarżonego. Natomiast jako okoliczności obciążające Sąd uznał wysoką kwotę mienia będącego przedmiotem przypisanego mu przestępstwa, popełnienie go w warunkach czynu ciągłego, działanie z chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej oraz nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju. Sąd uznał, iż tak orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu, spełnia swe cele w zakresie prewencji indywidualnej, stanowi bowiem zasłużoną dolegliwość dla sprawcy, a także w zakresie prewencji generalnej, przyczyniając się do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nawiązując do społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony Sąd wziął pod uwagę oczywiście rodzaj i charakter naruszonego dobra.

Wymierzając zatem karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na względzie także zapobiegawcze i wychowawcze cele, które ma ona osiągnąć wobec oskarżonego.

W tym zakresie cel zapobiegawczego oddziaływania kary sprowadza się do wyeliminowania u niego ponownego wejścia na drogę przestępstwa. Natomiast wychowawcze cele kary realizowane są przez kształtowanie postawy sprawcy, do której istoty należy krytyczny stosunek do własnego czynu oraz do przestępstwa w ogóle.

Jednocześnie za takim wymiarem kary przemawiała potrzeba w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Chodzi o to, aby wymierzona kara za przedmiotowe przestępstwo oddziaływała nie tylko na samego oskarżonego, ale także na innych potencjalnych sprawców przestępstw. Chodzi o wyrobienie w społeczeństwie w przekonania nieuchronności za każdy popełniony czyn zabroniony.

Jednocześnie Sąd uznał za właściwe zastosować na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowe zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd uznał bowiem, że wobec J. M. (1) zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Oskarżony może i powinien z faktu wydania wyroku skazującego wyciągnąć pozytywne wnioski na przyszłość i zmienić swoje postępowanie tak, by nie wejść ponownie w konflikt z prawem. Groźba zarządzenia kary w 4-letnim okresie próby skutecznie powstrzyma oskarżonego od podejmowania jakichkolwiek działań, mogących naruszać porządek prawny.

Zgodnie z art. 33 § 2 k.k. Sąd może wymierzyć także obok kary pozbawienia wolności karę grzywny, jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową uzyskał. W niniejszej sprawie bezspornym jest, że oskarżony działał z zamiarem uzyskania nienależnej mu korzyści majątkowej, zatem Sąd korzystając z w/w przepisu nałożył na niego karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł. Przy wymiarze wysokości kary grzywny Sąd uwzględnił stosunki majątkowe i dochody sprawcy, a nadto wielkość korzyści uzyskanej z popełnienia przestępstwa.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego J. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa wynikłe w toku postępowania koszty sądowe, natomiast o opłacie orzekł zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 4 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.).

Marek Ziółkowski